

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/287/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115220063
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5115220063.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Táni Rapčanovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. Y. W. Z., nar. X.X.XXXX, bytom E., B. XX, právne zastúpenej Advokátska kancelária Kadura a spol., v.o.s., so sídlom Žilina, Republiky 16, proti žalovaným: 1/ Mgr. W. W., nar. XX.X.XXXX, bytom E., W. I. XXX/XX, 2/ W. W., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, 3/ SCAFF-REAL, s.r.o., so sídlom Žilina, Mariánske nám. 161/20, IČO: 44 837 941, všetci právne zastúpení advokátom Mgr. Tomášom Balážom, so sídlom E., O. X, o nariadenie neodkladného opatrenia, v štádiu konania o zrušenie neodkladného opatrenia na návrh žalovaného 3/, na základe odvolania žalovaného 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 4C/321/2015-406 zo dňa 13.4.2018 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyňa **m á** voči žalovanému 3/ **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh žalovaného 3/ o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením tamojšieho súdu č. k. 4C/321/2015-27 zo dňa 28.7.2015 (v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/543/2015 z 30.9.2015). Vychádzal z toho, že nepominuli dôvody, pre ktoré bolo predmetné neodkladné opatrenie nariadené, keďže konanie vo veci samej o neplatnosť právneho úkonu nie je ešte právoplatne skončené. Pokiaľ žalovaný 3/ uvádzal, že v lehote 30 dní od vykonateľnosti uznesenia o neodkladnom opatrení nepodala žalobkyňa voči nemu žalobu, podľa okresného súdu ani Civilný sporový poriadok nevyklučuje možnosť nariadenia neodkladného opatrenia voči tretej osobe, ako to bolo pôvodne upravené v § 76 ods. 2 O.s.p. Uvedené platí aj pre nariadenie neodkladného opatrenia po začatí konania, kedy nejde o bezprostredné plnenie povinnosti treťou osobou (žalovaným 3/), ale musí byť daná príčinná súvislosť k predmetu konania vo veci samej.

2. Okresný súd následne zhrnul, že nepodanie žaloby o neplatnosť právneho úkonu aj voči žalovanému 3/ nie je dôvodom na zrušenie neodkladného opatrenia (v časti) voči žalovanému 3/, keďže pre zabezpečenie právnej istoty je naďalej daná potreba dočasnej úpravy pomerov. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňu ich náhradu nepriznal. Táto bola síce vo vzťahu k návrhu žalovaného 3/ na zrušenie neodkladného opatrenia úspešná, ale v tomto konaní jej preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 3/, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že vo vzťahu k nemu bude neodkladné opatrenie zrušené. Namietal záver okresného súdu, že Civilný sporový poriadok nevyklučuje možnosť nariadenia neodkladného opatrenia voči tretej osobe, ako to (predtým) pripúšťal Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 76 ods. 2. Odvolateľ tvrdil, že súd ako štátny orgán nemôže v intenciách čl. 2 ods. 2 Ústavy SR prekročiť rozsah oprávnení vyplývajúcich mu zo zákona (v tomto prípade CSP), ktorý umožňuje uložiť neodkladným opatrením povinnosť iba strane sporu - § 325 ods. 2 CSP. Doplnil, že takýto záver vyplýva aj z aplikačnej praxe (iných) súdov, na ktorých rozhodnutia príkladmo poukázal.

4. Odvolateľ uzavrel, že nakoľko žalobkyňa podala žalobu vo veci samej iba voči žalovaným 1/ a 2/, a nie aj voči nemu (žalovanému 3/), on nedisponuje procesným postavením sporovej strany, v dôsledku čoho voči nemu nemožno nariadiť neodkladné opatrenie. Preto mal okresný súd ex lege (§ 336 ods. 3 CSP) zrušiť uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie v časti týkajúcej sa žalovaného 3/.

5. Žalobkyňa žiadala napadnuté uznesenie potvrdiť. Poukazovala na to, že odvolateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti a argumenty, s ktorými by sa okresný súd už nezaoberal; s jeho závermi sa v celom rozsahu stotožňovala. Uviedla, že v danom prípade nejde o to, že by sa domáhala plnenia voči žalovanému 3/, ale existuje tu priama príčinná súvislosť medzi predmetom konania vo veci samej a žalovaným 3/. Touto súvislosťou je práve predmet konania vo veci samej, ktorým je neplatnosť prevodu obchodného podielu v spoločnosti SCAFF - REAL, s.r.o., teda v žalovanom 3/. Nakoľko žalovaný 3/ už je stranou v aktuálnom konaní, podľa žalobkyne neobstojí jeho argument, že mu nemožno ukladať povinnosti, lebo nie je sporovou stranou.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Krajský súd neakceptoval námietku odvolateľa, že aktuálne účinný procesný kódex (Civilný sporový poriadok) na rozdiel od predchádzajúceho (Občiansky súdny poriadok) neumožňuje uloženie neodkladným opatrením povinnosti tretiemu subjektu. Predmetný názor je síce prijateľný pri izolovanom gramatickom výklade; avšak tento spôsob výkladu právnych noriem nie je určujúci, keďže neraz vedie k prílišnému formalizmu popierajúcemu účel a význam konkrétnej právnej normy. V danom zmysle je koncipované i všeobecné výkladové pravidlo zadané v článku 3 Základných princípov CSP.

8. Z celkovej konštrukcie inštitútu neodkladných opatrení je zrejmé, že právny predpis nepredpokladá len úpravu pomerov strán, ako ich definuje § 60 CSP (žalobca a žalovaný), ale úpravu pomerov vníma podstatne extenzívnejšie. Uvedené priamo súvisí aj s „novou“ koncepciou neodkladných opatrení (oproti predbežným opatreniam), ktorá nie je bezprostredne viazaná na konanie vo veci samej a umožňuje jeho nariadenie pred začatím konania, dokonca bez nutnosti vôbec viesť konanie vo veci samej; rovnako tak tiež po (právoplatnom) skončení konania.

9. Z daného hľadiska je nadväzne nevyhnutné vnímať konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako pomerne autonómne, s prepojením na konanie vo veci samej v rozsahu, ktorý vyplýva priamo zo zákona (§ 326, § 335 a § 336 CSP). Uloženie povinnosti alebo obmedzenia tretej osobe má vždy povahu súčinnosti (nejde o priame plnenie povinností voči navrhovateľovi neodkladného opatrenia), ktorá je nevyhnutná vo vzťahu k predmetu meritórneho konania. Pokiaľ ustanovenie § 325 ods. 2 CSP predpokladá uloženie povinnosti alebo obmedzenia strane, ide vždy o stranu sporu/konania v štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Tou v prevažnej väčšine prípadov síce bude žalovaný vo veci samej, resp. osoba, proti ktorej má v budúcnosti žaloba smerovať, nemožno však vylúčiť ani nariadenie neodkladného opatrenia voči tretej osobe. To znamená osobe, ktorá nie je bezprostredne stranou sporu vo veci samej.

10. Je žiaduce zdôrazniť, že v ustanovení, ktoré upravuje eventualitu náhrady škody a inej ujmy v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia, zákonodarca nehovorí o strane (a už vôbec nie o strane sporu vo veci samej), ale o tom, „komu neodkladným opatrením škoda a iná ujma vznikli“. Takéto - pomerne široké/extenzívne - vymedzenie oprávneného subjektu v plnej miere korešponduje s vyššie zaujatým stanoviskom odvolacieho súdu, ktoré rešpektuje aj odbornú literatúru (napr. Veľký komentár Civilného sporového poriadku od autorov Števíček, Fícová..., C.H.Beck, 2016, str. 1094 a 1095).

11. V konkrétnostiach súdnej veci je významným tiež fakt, že žalovaný 3/ síce nie je stranou meritórneho sporu, ale ide o tzv. jednoosobovú spoločnosť s ručením obmedzeným, v ktorej podľa obchodného registra jediným spoločníkom je práve žalovaný 1/; ktorý je zároveň aj jej jediným konateľom. V zmysle výpisu z obchodného registra v období od 5.5.2015 do 18.1.2016 bola jedinou spoločníčkou žalovaná 2/, ktorá je matkou žalovaného 1/. Zo stavu spoločníctva žalovanej 2/ (vzhľadom na absolútnu neplatnosť spätného prevodu obchodného podielu žalovanou 2/ na žalovaného 1/, ktorý bol podkladom pre zápis v obchodnom registri) vychádza aj rozhodovanie vo veci samej (sp. zn. Okresného súdu Žilina 8C/414/2015).

12. Taktiež z týchto bezprostredných spojitostí je zrejماً výrazná úzka (faktická i právna) previazanosť všetkých žalovaných.

13. Podstatou posudzovaného prípadu je súvislosť medzi konaním vo veci samej (spor vyvolaný žalobkyňou o určenie neplatnosti prevodu obchodného podielu v žalovanom 3/ žalovaným 1/ na žalovanú 2/) a neodkladným opatrením, ktorým sa sleduje ochrana nárokov žalobkyne uplatnených v uvedenom konaní vo veci samej a zamedzenie vzniku ďalších eventuálnych súdnych sporov. Dotknutá súvislosť (jednoznačne deklarovaná právoplatným rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia) nezanikla a ani sa žiadnym spôsobom neoslabil len tým, že žalobkyňa (navrhovateľka neodkladného opatrenia) v zmysle povinnosti uloženej jej neodkladným opatrením podala žalobu voči žalovanému 1/ a žalovanej 2/ ako stranám namietaného právneho úkonu. Nadväzne plne obstoje záver okresného súdu, že nebolo preukázané, že by pominuli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Inými slovami, že dočasná úprava pomerov v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia (obsahujúca aj obmedzenia uložené žalovanému 3/) je naďalej potrebná.

14. Bezpredmetným bol/je odkaz odvolateľa na závery rozhodnutí iných (dvoch okresných a jedného krajského) súdov v obdobných veciach, lebo tieto nie sú pre konajúce súdy záväzné (§ 193, eventuálne § 391 ods. 2 a § 455 CSP). Dotknuté rozhodnutia nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 CSP. V rozoberanej súvislosti je zároveň podstatné, že okresný súd (v spojení aj s dôvodmi tohto - odvolacieho - rozhodnutia, keďže konanie v I. a II. inštancii tvorí jeden celok) dostatočne zdôvodnil/vysvetlil svoj právny názor, t.j. argumentačne sa s riešením predmetnej právnej otázky plnohodnotne vyrovnal, preto nekonal v rozpore s princípom právnej istoty (bližšie napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 144/2014 z 13.5.2014).

15. Len na okraj krajský súd uvádza, že vo veci samej okresný súd rozsudkom zo dňa 19.9.2018 vyhovel žalobe žalobkyne a určil, že zmluva o prevode obchodného podielu uzatvorená medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/ dňa 9.4.2015, ktorej predmetom bol obchodný podiel v spoločnosti SCAFF-REAL, s.r.o. (žalovaný 3/), je neplatná. Tento rozsudok zatiaľ - z dôvodu podania odvolania - nie je právoplatný.

16. Ako vecne správny potvrdil krajský súd aj výslovne odvolaním nenapadnutý, ale od „vecného“ základného výroku závislý výrok (§ 379 písm. a/ CSP) o trovách prvoinštančného konania. Okresný súd v danom smere náležite aplikoval zásadu úspechu v spore (§ 255 ods. 1 CSP) a zohľadnil skutočnosť, že úspešnej strane (žalobkyňi) v predmetnej časti konania žiadne trovy nevznikli (§ 251 CSP).

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný 3/ nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobkyňa voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP